

Bu Âlemde Boğulmamak

Kavun çekirdeğinin kavunun dışıyla alâkası vardır. Yani, bir çekirdek kavun içinde teşekkül ettiği ve ondan süzüldüğü gibi, kavun da kâinatla beslenmekte ve ondan süzülmetedir.

Mezkûr kavun çekirdeği gibi, bu kâinattan, onun da bir diğerinden süzüldüğünü iddia etmek bizi teselsülün muhaliyet derecelerine düşüreceğine göre, bilbedâhe bu âlem o Hâlik-ı Zülcelâl'in esmâsının nakşıdır. Ve tâbiri câizse, o semâdan süzölmüş bulunmaktadır.

Kavun çekirdeğinin, "Ben kavundan süzöldüm." deyip oturması ve kâinatı hiç düşünmemesi ne derece dar bir görüş, kısır bir düşünce ise, nazarlarını sadece bu kâinata hasreden kimselerin cehaleti de ondan bin derece daha aşağıdır.

Kendilerini bu kâinat içinde boğan insanlar, birçok suallerine cevap aramakta ve aradıklarını bulamamanın ızdırabını veya boşluğunu çekmektedir. **Şöyle ki:**

Bir elmayı yiyen bir mü'min "Elhamdü lillâh" diyerek, bu nimete karşı şükür vazifesini yerine getirdiği ve ni'metin devamını talep ettiği hâlde, **ehl-i dalâlet** Allah'a inanmadıkları için teşekkür edecek ve ihsanının devamını isteyecek bir merci bulamamaktadır. Zira, akılları ağaca, toprağa, havaya veya güneşe teşekkür etmelerine müsaade etmemektedir.

Aynı şekilde, bir musibete düçâr olan bir mü'min, Hâlik-ı Külli-Şey'e tevekkül ederek tedavi olduğu hâlde, ehl-i küfür sığınacak bir merci bulamıyor. Zira, ne sema ne arz ve ne de onların içindekiler, insanın yaralarına merhem sürmekten çok uzaktırlar. Misâller çoğaltılabilir.

Her hâdise, insan için kâinatta boğulma, Hâlik'ını unutmama hususunda bir ikaz ve hakikati görmek için bir pencere oluyor.